

Sygn. akt: VII Cupr 1659/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w L. VII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mierzwicka
Protokolant:	sekr. sądowy Andrzej Janas

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko N. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego N. W. na rzecz strony powodowej (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 1.983,40 zł (tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt trzy złote 40/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 03.06.2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 657,44 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VII Cupr 1659/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniosła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego N. W. kwoty 1.983,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 03 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 kwietnia 2012 r. nabyła od (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. (dawniej (...) Bank S.A. z siedzibą we W.) przysługującej jej wobec pozwanego wierzytelność. Zobowiązanie pozwanego powstało na skutek braku zapłaty przez pozwanego z tytułu umowy pożyczki z dnia 08 maja 2008 r. Z uwagi na rażące naruszenie umowy przez pozwanego w części dotyczącej spłaty, umowa została wypowiedziana. W związku z powyższym na pozwanym ciążył obowiązek zwrotu pobranych środków pieniężnych. Ze względu na nieuregulowanie przez pozwanego zobowiązania został wystawiony wobec niego bankowy tytuł egzekucyjny, który został zaopatrzony w klauzulę wykonalności i skierowany na drogę postępowania egzekucyjnego. Prowadzone postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. Strona powodowa stała pisemnie poinformowana pozwanego o dokonaniu przelewu wierzytelności oraz wezwała do uregulowania zaległości.

Postanowieniem z dnia 04 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy L. Z.w L. wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w L..

Po uzupełnieniu pozwu w trybie art. 505³⁷ k.p.c. strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym, kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany przed wdaniem się w spór podniósł zarzut powagi rzeczy osądzonej co do kwoty 919,44 zł oraz zarzut przedawnienia co do kwoty 1.063,96 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona pozwem kwota 919,44 zł była już przedmiotem rozstrzygnięcia, a orzeczenie w tym zakresie ma powagę rzeczy osądzonej. Należność ta została uprzednio objęta bankowym tytułem egzekucyjnym z dnia 1 lipca 2010 r., który postanowieniem Sądu Rejonowego w L. z dnia 29 grudnia 2010 r. zaopatrzonej został w klauzulę wykonalności. Natomiast co do kwoty 1.063,96 zł tytułem odsetek, opłat windykacyjnych, egzekucyjnych oraz kar umownych uległo przedawnieniu z upływem trzech lat od zawarcia umowy kredytu pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. a pozwanym, tj. w 2011 r. Umowa kredytu została zawarta w dniu 8 maja 2008 r., zaś strona powodowa nabyła przysługującą mu w stosunku do pozwanego wierzytelność w dniu 27 kwietnia 2012 r. w drodze cesji wierzytelności. W ocenie pozwanego przelana wierzytelność powstała w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą podmiotów będących przedsiębiorcami. Roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej ulegają przedawnieniu z upływem trzech lat, a zatem wszelkie roszczenia uboczne wynikające z umowy kredytu także należy uznać za przedawnione.

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 maja 2008 r. pozwany dokonał zakupu nawigacji marki N. (...) w salonie (...) w L. przy ul. (...). Płatność za zakupiony sprzęt nastąpiła za pośrednictwem udzielonego pozwanemu kredytu gotówkowego przez (...) Bank S.A. z siedzibą we W., z którym pozwany zawarł umowę o kredyt gotówkowy na zakup towarów i usług nr (...).

Umowa kredytowa została zawarta na okres od dnia 08 maja 2008 r. do dnia 08 maja 2010 r. Pierwotnie umowa opiewała na kwotę 2.299 zł. Pozwany przy zakupie dokonał wpłaty kwoty 575 zł, zaś reszta należności miała zostać wpłacona w ratach. Zgodnie z powyższym kwota udzielonego pozwanemu kredytu została zmniejszona odpowiednio do kwoty 1.976,20 zł. Łączna kwota wszystkich kosztów, opłat i prowizji wyniosła 927,04 zł. Wymagana miesięczna spłata wyniosła 110,46 zł. Pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty kredytu wraz z odsetkami w 24 ratach miesięcznych płatnych do 08. dnia każdego kolejnego miesiąca począwszy od dnia 08 czerwca 2008 r.

Strony ustaliły, iż ustalają odsetki umowne w wysokości 20% w skali roku, a która będzie obowiązywać również przez cały okres kredytowania. Zgodnie z postanowieniami umowy, nie spłaconą w terminie należność traktuje się jako zadłużenie przeterminowane, od której będą naliczone odsetki karne w wysokości 4-krotności aktualnej na dany dzień wysokości stopy lombardowej NBP. Ponadto Bank miał prawo do wydania bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 4.827,84 zł i mógł wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzulę wykonalności w terminie 3 lat od dnia, w którym roszczenie Banku stało się wymagalne.

Dowód:

- umowa kredytowa z dnia 08 maja 2008 r. – k. 35.

Z uwagi na nie dokonanie przez pozwanego płatności rat w wymaganym umową terminie, Bank wypowiedział umowę kredytu w dniu 08 maja 2008 r.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 01 lipca 2010 r. został wydany przez (...) Bank S.A. z siedzibą we W. przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny. Klauzula wykonalności została nadana tytułowi na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w L. Wydział VII Cywilny z dnia 29 grudnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt VII Co 5066/10.

Dowód:

- akta sprawy o sygn. VII Co 5066/10.

Tytuł wykonawczy wraz z wnioskiem o wszczęcie egzekucji został przez pierwotnego wierzyciela skierowany do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. M. S.. Egzekucja przeciwko dłużnikowi była prowadzona pod sygn. akt KM 1341/11. W toku przeprowadzonych czynności, komornik stwierdził bezskuteczność egzekucji i postanowieniem z dnia 07 listopada 2011 r. umorzył postępowanie egzekucyjne.

Dowód:

- kserokopia postanowienia z dnia 07 listopada 2011 r.

Przysługująca Bankowi wierzytelność została sprzedana stronie powodowej na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 19 czerwca 2009 r. Na jej podstawie stronie powodowej przysługują uprawnienia pierwotnego wierzyciela, w szczególności może on dochodzić zapłaty na drodze postępowania sądowego. Pozwany został zawiadomiony o zawartej umowie cesji wraz z informacją o zmianie wierzyciela. Następnie skierowała do pozwanego wezwanie do spłaty zadłużenia w terminie 5 dnia od daty otrzymania powyższego wezwania.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności – k. 22-23;

- wykaz wierzytelności – k. 26;

- pismo z dnia 27 kwietnia 2012 r. – k. 32;

- wezwanie do zapłaty z dnia 15 czerwca 2012 r. – k. 33;

- wyciąg z rejestru handlowego z uwierzytelnionym tłumaczeniem – k. 29-31;

- zawiadomienie – k. 32.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo było uzasadnione i jako takie zasługiwało na uwzględnienie.

Sporne w sprawie było, czy nastąpiła powaga rzeczy osądzonej co do kwoty 919,44 zł dochodzonej pozwem, a także czy zasadnie został podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia co do kwoty 1.063,96 zł. Zadaniem Sądu było rozstrzygnięcie wszystkich ww. kwestii, czyli ustalenie, czy pozwany powinien uiścić na rzecz strony powodowej kwotę żadaną w pozwie, a tym samym, czy zarzuty podniesione w sprzecznie były skuteczne i zasadne.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez stronę powodową dokumenty. Sąd nie znalazł podstaw do uznania, by ujawniono okoliczności podważające ich wiarygodność.

Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczeń wynikających z umowy kredytu okazał się niezasadny.

Zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Bieg przedawnienia rozpocznie się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W myśl art. 123 § 1 bieg przedawnienia ulegnie przerwaniu przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsiębiorcą

bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.c.). Roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju, które obejmuje świadczenia okresowe ulega przedawnieniu trzyletniemu (art. 125 § 1 k.c.).

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż w chwili wniesienia pozwu roszczenie nie było przedawnione. Pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. z siedzibą we W. (obecnie (...) Bank (...) S.A.) po wypowiedzeniu umowy wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny. Po uzyskaniu tytułu wykonawczego wierzyciel wniósł o wszczęcie egzekucji, która została zakończona w dniu 07 listopada 2011 r. W trakcie wykonywanych czynności przez organ egzekucyjny nie biegł okres przedawnienia egzekwowanego roszczenia. Dopiero w dniu uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego rozpoczął na nowo biec okres przedawnienia, który wynosił tak jak poprzednio okres 3 lat. Natomiast pozew o zapłatę został skutecznie wniesiony do Sądu w dniu 03 czerwca 2013 r. Złożenie przez wierzyciela wniosku o wszczęcie egzekucji przerywa bieg przedawnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r. II CK 113/02, OSP I 2004/11/141, wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 17 października 2007 r., VI Aca 516/2007 r.). Ponadto, bieg przedawnienia przerwany na skutek wszczęcia egzekucji biegnie na nowo od daty prawomocnego umorzenia egzekucji. Zatem termin ten, w związku z wcześniejszym przerwaniem biegu przedawnienia wskutek wniosku o wszczęcie egzekucji należy liczyć na nowo od daty umorzenia postępowania egzekucyjnego. Termin ten zaczął biec na nowo po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, a więc po 21 grudnia 2011 r. (art. 124 § 2 k.c.). Z zestawienia powyżej wskazanych dat jasno wynika, że na dzień wytoczenia powództwa roszczenie o zapłatę zaległej należności nie było przedawnione, a sam okres w którym później mógł zostać złożony do Sądu pozew wynosił jeszcze przeszło 17 miesięcy. Nie przedawniły się również roszczenia o zapłatę odsetek od zaległych należności, które przedawniają się najwcześniej w dacie przedawnienia należności głównej.

Także pozostały zarzut podnoszony przez pozwanego pozostają w zupełnej sprzeczności z ustaleniami poczynionymi przez Sąd. Bezzasadny był zarzut powagi rzeczy osądzonej w skutek wydania przez i bankowego tytułu egzekucyjnego. Zgodnie z brzmieniem art. 96-98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo banki uprawnione są do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych. Bankowy tytuł egzekucyjny stanowi wyraz szczególnego uprzywilejowania banków wobec kategorii wierzycieli przez ustawodawcę. Po przeniesieniu przez Bank wierzytelności BTE stał się bezużyteczny dla strony powodowej nie będącej bankiem. W związku z czym konieczne było skierowanie przeciwko pozwanemu pozwu o zapłatę, aby uzyskać tytuł egzekucyjny, a następnie tytuł wykonawczy w celu wyegzekwowania roszczenia. Z powyższych względów, nie było zasadne odrzucenie pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c.

W przedmiotowej sprawie obowiązkiem strony powodowej było przedłożenie we właściwej formie dokumentów umożliwiających wykazanie istnienia stosunku zobowiązaniowego, jak i jego wysokości. Strona powodowa dołączyła do pozwu, oprócz umowy sprzedaży wierzytelności, umowę kredytową pozwanego z poprzednim wierzycielem, wezwanie do zapłaty, zawiadomienie o cesji wierzytelności, dokumenty potwierdzające okoliczność prowadzenia egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. Tym samym zdaniem Sądu strona powodowa właściwie wykazała, że wierzytelność istnieje i odpowiada kwocie dochodzonej pozwem.

W świetle zgromadzonego materiału i poczynionych ustaleń bezspornym jest, iż pozwany skutecznie zawarł umowę kredytu gotówkowego z tym, że w dalszym okresie nie wywiązywał się z jej postanowień nie dokonując spłat na rzecz (...) Banku S.A. z siedzibą we W.. Natomiast podnoszone przez pozwanego zarzuty przedawnienia oraz powagi rzeczy osądzonej, oznaczają że powód uznał za zasadne powództwo, lecz jedynie kwestionował możliwość jego dochodzenia przez stronę powodową z uwagi na przeszkody niweczące dochodzenie zapłaty zaległej należności. Strona powodowa udowodniła wysokości i zasadności swojego prawa, potwierdza to zdaniem Sądu przedłożona kopia umowy kredytowej, pod którą podpisał pozwany.

Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jak wyżej wskazano, objęte żądaniem pozwu roszczenie

stało się wymagalne, a strona powoda wskazała w pozwie, iż domaga się zasądzenia odsetek ustawowych od liczonych od kwoty 1.983,40 zł począwszy od dnia 03 czerwca 2013 r. Zasadne było uwzględnienie żądania strony powodowej i zasądzenie na jej rzecz odsetek za opóźnienie od wskazanej daty.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd orzekł, jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie o obciążeniu pozwanego kosztami procesu Sąd oparł o dyspozycję art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz przedstawiony przez pełnomocnika strony powodowej spis kosztów procesu, gdyż pozwany jako strona przegrywająca sprawę obowiązany jest zwrócić stronie powodowej na jej żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia jej praw. Na zasądzone koszty procesu składają się: opłata od pozwu w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, kwota 0,54 zł tytułem opłaty za wykonanie płatności oraz kwota 9,90 zł tytułem kosztów sporządzenia odpisów pozwu

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.